

ling som Medforslagsstiller netop til at opretholde denne Bestemmelse.

Vi har dernæst stillet Ændringsforslagene under Nr. 67—70 til § 31. Vi foreslaar, at Stykke 4 i § 31 udgaar som formentlig overflødig. Men dernæst foreslaar vi en klarere Affattelse af Paragraffens Stykke 5. Vi finder, at dette Stykke indeholder en mærkelig og upraktisk Bestemmelse om, at den ydede Hjælp under ekstraordinær Arbejdsløshed skal varieres efter, hvad Fondens Midler tillader. Vi er af den Opfattelse, at det er Indenrigsministeren, som under Hensyn til alle de foreliggende Forhold, derunder ogsaa Hensynet til de finansielle Forhold, maa skønne over Understøttelsens Størrelse, og hvis Fonden ikke kan bestride det, som Indenrigsministeren finder, det er nødvendigt at yde, ja, saa er der ingen anden Vej, end at Indenrigsministeren maa søge finanslovmæssig Hjælp til at skaffe de fornødne Midler til Veje, og i Overensstemmelse med denne vor Opfattelse har vi stillet dette Ændringsforslag. Vi foreslaar endvidere til § 31, at den højeste Grænse for den samlede Understøttelse, som kan ydes til arbejdsløse, skal være de to Trediedele af den almindelige Arbejds løn; indenfor denne Grænse mener vi, at Indenrigsministeren maa have Adgang til at skønne. Thi jeg vil gøre opmærksom paa — og det maa ærede Medlemmer være klare over —, at hvis man vedtager dette Lovforslag, saaledes som det nu er affattet, vil Følgen være, at største Delen af de Familieforsørgere, der i Øjeblikket faar Arbejdsløshedsunderstøttelse, med det samme vil faa denne nedsat med omkring $\frac{1}{4}$. Vi kan fra vor Side ikke tage Medansvaret derfor, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg tvivler om, at den højtærede Minister nu hen mod den strengeste Vinter tid vil kunne tage Ansvaret derfor. Endelig foreslaar vi, at der skal være Adgang for Ministeren med Tilslutning fra Finansudvalget til at bevilge ikke blot Halvdelen af, men indtil den hele Dækning af en Kommunes Udgift til ekstraordinær Understøttelse, idet vi mener, at der meget vel kan være Tilfælde, hvor en Kommune paa Grund af ganske særlige Forhold kan være saa nødstedt, at det kan være nødvendigt at yde helt op til fuld Dækning. Til § 32 har vi

der næst stillet Ændringsforslag under Nr. 75, der tilsigter at gøre Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg til en Institution, som ikke blot skal træde i Funktion, naar Krisen er til Stede, naar den ekstraordinære Arbejdsløshed er over os, men som netop under normale økonomiske Perioder planlægger og tilrettelægger Arbejder, der vel i det paagældende Øjeblik kan opsættes, men hvis Udførelse dog inden længe vil blive nødvendig, saaledes at den ekstraordinære Arbejdsløshed, naar den indtræder, straks kan imødegaas ved Iværksættelse af Arbejder, at ikke Organiseringen da først skal paabegyndes og som Regel komme for sent, paa samme Maade som det denne Gang har været Tilfældet. Vi tror, at vi bør forsøge at gaa den Vej, som tilsigter at skabe en saadan Tilstand, at Arbejdsløsheden ikke stadig skal møde Samfundet uforberedt. Jeg vil i øvrigt overfor Venstrepartiets Ordfører, naar han siger om denne Krisefond, som nu oprettes, at den burde have været oprettet for længe siden, og at det var et tungt Ansvar, den tidligere Regering havde paataget sig ved ikke allerede den Gang, medens den havde Magten i Landet, at tage Initiativet dertil, sige, at det kunde have interesseret mig at se det ærede Medlem og hans Parti, hvis det radikale Venstres Ministerium i 1917 og 1918 var kommet med et Forslag om at skabe en Fond paa 80 Mill. Kr. til Imødegaelse af Arbejdsløsheden, samtidig med at det ærede Medlem og hans Partifæller rejste Landet rundt for at protestere imod, at der østes alle de Penge ud til Arbejdsløshedsunderstøttelser. Jeg er ikke vis paa, at det havde faaet en gunstig Modtagelse fra det ærede Partis Side.

Jeg skal endelig omtale det Ændringsforslag, vi har stillet under Nr. 78 til § 32, Stykke 5, om Lønvilkaarene for Nødhjælpsarbejder. Vi har, som jeg udtalte under Sagens første Behandling, kunnet tiltræde den almindelige Bestemmelse, som Ministeren har indsat i denne Paragrafs Stykke 5, og som gaar ud paa, at Lønvilkaarene ved Nødhjælpsarbejder maa være af en saadan Art, at det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at hævne Understøttelse, og at det tillige stadig maa blive i deres Interesse at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. Men